

XX aniversari dels Premis Octubre

Ara que tinc 20 anys

El dissabte 26 d'octubre l'editorial 3i4 celebrarà la vintena edició dels Premis Octubre. Durant aquest parell de dècades, ben fructíferes des del punt de vista de l'estímul a la creació, hi ha passat gent diversa i dispersa, tal i com dona fe aquesta documenta antològica.

1986: L'assagista Joan Fuster, que dona nom al premi d'assaig, i l'escultor Andreu Alfaro, l'autor de les singulars escultures per als guardonats. **FOTOS ARXIU**
 Dos pilars insubstituïbles en els Premis Octubre.

Dalt, esquerra: Josep Renau i Manuel Sanchis Guarner (1978); a la dreta, Maria del Mar Bonet (1979). Baix, esquerra: Pierre Vilar, Eliseu Climent, Joan Fuster, Max Cahner, Ciprià Ciscar i Andreu Alfaro (1983); a la dreta, Vicent Andrés Estellés, i Josep Lluís Albiñana, president del Consell Preautonòmic (1979).

Esquerra, Josep Lluís Blasco, dirigent de la UPV, María Consuelo Reyna, subdirectora de *Las Provincias*, i el catedràtic Manuel Broseta (1974). Dreta, el *showman* Joan Monleon, la cantant Núria Feliu i Ferran Belda, director de *Levante-El Mercantil Valenciano* (1985). Distints i, tanmateix aglutinats.

Esquerra, Damí Mollà, amb barba de Germania Socialista, Carme Alborel, amb túnica de sacerdotessa *ad-lib*, i Josep-Vicent Marqués, illis com un espàrrec. (1973). Dreta, Giuseppe Tivani, envoltat de Miquel Sellarès i Andreu Abelló (1976).

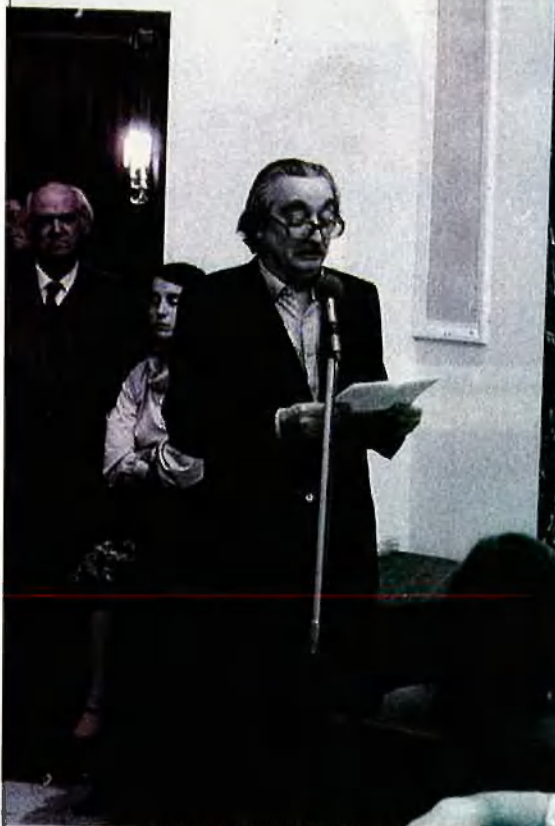
Esquerra, Serglo Salvi, Lluís Maria Xirinachs i Francesc de Borja Moll, deliberant entre els originals (1977). Dreta, l'actriu de la Vila i el Xip, Pepa López, i l'escriptor eclipsat i ocurrent Isa Tròlec (1978).

Esquerra, Fuster mamant-se el dit maliciosament, i l'ex-conseller Ciscar (1982). Dreta, Rafael Ribó, el dirigent d'Iniciativa per Catalunya, amb barba de semi-clandestí. Davant seu, l'aleshores professor Ernest Lluch (1976).

Dreta, Josep Renau i Vicent Andreu Estelles, segurament posant a prova la capacitat d'ocurrència sexual (1978). Esquerra, Miquel Tarradell, Joan de Sagarra, Biel Mesquida, Carme Riera, Enric Valor i Alan Yates durant el sopar d'octubre del 78.

Esquerra, Fuster durant el parlament. A la seua rereguarda, Alexandre Cirici Pellicer, Maria Aurèlia Capmany i Josep Iborra (1975). Dreta, dalt: Amadeu Fabregat, quan no li arribava el jersei al melic, Vicent(in) Soler i el cantant Raimon (1973). Baix, Alberto Moravia i Lino Britto sense corbata (1974).

Esquerra, Terenci Moix, amb corbata *op-art* abans de ser guapíssim, Salvador Salcedo i José Gandia Casimiro, a punt d'esplotar (1975). Dreta, Francesc de P. Burguera, Ernest Lluch i Vicent Soler, que encara no havia entrat en el PSOE. Darrere, don Adolf Pizcueta (1975).

Esquerra, un Oriol Bohigas juvenil entrevistat per Francesc de P. Burguera (1975). Dreta, Baltasar Porcel, quan era anarquista insoluble, iacostià, junt amb Joaquim Molas, que transporta ulleres de l'estil de La Nina de la Puebla (1974).

Esquerra, Horacio Sáenz Guerrero, Robert Lafont, Manuel Sanchis Guarnier, Analisa Corty, Raimon i Celso Emilio Ferreiro (1974). Dreta, una parella explosiva: Pilar Trenzano, viuda del conseller de Cultura republicà Francesc Bosch Morata, amb Enric Valor durant el sopar de 1987.

Esquerra, Vicent Ventura en flexió victoriosa, entre Josep Maria Llompart i Josep Lluís Barceló, aleshores conseller d'Educació (1979). Dreta, Koldo Mitxelena en un parlament que va convulsionar la sala, junt amb Ibon Sarasola, cap del departament d'euskera de la Universitat Central de Barcelona (1976).